

University of Groningen

De macht over het strafproces

Robroek, Rick

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2016

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Robroek, R. (2016). *De macht over het strafproces*. [, Rijksuniversiteit Groningen]. Rijksuniversiteit Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

STELLINGEN
behorende bij het proefschrift
'De macht over het strafproces'
van R. Robroek

1. In de praktijk zijn rechtspreken en besturen, anders dan de tekst van de Wet op de rechterlijke organisatie en het Wetboek van Strafvordering doet vermoeden, geen gescheiden werelden en is er sprake van wederzijdse beïnvloeding.
2. Het verbod om te 'treden in' de rechterlijke werkzaamheden, zoals neergelegd in artikel 23 RO, dient te worden uitgelegd als een verplichting voor de bestuurder om bij uitvoering van zijn bestuurlijke taken de rechter te volgen.
3. LOVS-regelingen zijn niet slechts descriptief maar ook normatief en daarmee in hun huidige vorm in strijd met de Wet op de rechterlijke organisatie.
4. Het strafvorderlijke systeem is een weinig dwingend verdelingsmechanisme van strafvorderlijke capaciteit.
5. Het verschil van mening over (de invulling van) het voortbouwend appel scharniert om de vraag of capaciteitsoverwegingen een rol mogen spelen bij strafvorderlijke afwegingen.
6. De discussie rondom het wel of niet bevestigen van vonnissen kan worden teruggebracht tot de vraag of de appelrechter mag volstaan met een niet in alle opzichten correcte uitspraak.
7. Rechters hebben de mogelijkheid een strafvorderlijke weg te bewandelen die aansluit op de bestuurlijke inspanningen om voortvarende strafrechtspraak te realiseren.
8. Bestuurlijke inspanningen leveren weliswaar vaak een overtreding op van de Wet op de rechterlijk organisatie, maar zijn tegelijkertijd juist gericht op hetgeen de Wet op de rechterlijke organisatie wenst te bevorderen.
9. De bestuurlijke gerichtheid op voortvarendheid en voorzienbaarheid rechtvaardigt de conclusie dat het bestuur de strafrechter in dat opzicht poogt te brengen tot voorbeeldige strafvordering.
10. Ongeacht de structuur van de rechterlijke organisatie voelen rechters zich beknot door functionarissen die zeggenschap hebben over de middelenverdeling.
11. De Wet op de rechterlijke organisatie verbiedt juist hetgeen dezelfde wet, met het oog op een voortvarende afdoening van alle zaken, wenst te regelen, namelijk integraliteit van organisatie en rechtspraak.
12. Zonder de sinds 2002 ingezette schaalvergroting en integraliteit valt voortvarende en voorzienbare strafrechtspraak lastiger te verwezenlijken.

13. Met het oog op organisatiebelangen als voortvarendheid en voorzienbaarheid zijn niet zozeer de integraliteit en de schaalvergroting in de huidige structuur problematisch, maar het feit dat die onvoldoende consequent zijn doorgevoerd.
14. De wijze waarop in strijd met de huidige Wet op de rechterlijke organisatie wordt getreden in de rechterlijke werkzaamheden alsmede het inzetten van de zaaksverdeling om voortvarende en voorzienbare rechtspraak te realiseren, levert in de Nederlandse context geen gevaar op voor de rechterlijke onafhankelijkheid in de zin van artikel 6 EVRM.
15. De enige manier om consequent strafvorderlijke organisatiebelangen te verwezenlijken zonder de vrijheid van de strafrechter via het Wetboek van Strafvordering in te perken, is het legaliseren van een zekere bestuurlijke invloed.
16. De vrijheid van de strafrechter dient te worden beschouwd als vrijheid in de zin van non-dominantie, niet in de zin van non-interferentie.
17. Bestuurlijk optreden waarmee wordt getreden in de rechterlijke werkzaamheden dient gericht te zijn op strafvorderlijke organisatiebelangen, geen strijd op te leveren met het Wetboek van Strafvordering, terughoudend te worden ingezet en op rechterlijke leest geschoeid te zijn.
18. De generieke wijze waarop het bestuur het strafproces beïnvloedt, verhoudt zich niet goed met een terughoudende bestuurlijke benadering.
19. In plaats van het landelijk sturen op harmonisering, zou eerst gepoogd moeten worden lokale harmonisering te bewerkstelligen, waarbij de keuze voor de onderwerpen waarover afstemming wordt gewenst aan de rechters is voorbehouden en rechters over de inhoud beslissen.
20. De rechterlijke bestuurders dienen zich op een smaller gebied indringender te bemoeien met de juridische kwaliteit.
21. De rechterlijke bestuurders dienen de bevoegdheid te krijgen niet-dwingende aanbevelingen te geven in individuele zaken over de strafvorderlijke richting die het meest gewenst is met het oog op de strafvorderlijke organisatiebelangen van voortvarendheid en voorzienbaarheid. Als alternatief dienen de rechterlijke bestuurders uitdrukkelijk de bevoegdheid te krijgen met individuele rechters formeel, in het kader van het functioneringsgesprek, te spreken over de mate waarin de vervulling van hun rechterlijke werkzaamheden aansluit bij de verwezenlijking van die strafvorderlijke organisatiebelangen.
22. Professionele standaarden zijn verankerd in professionals en vergen geen schriftelijke vastlegging als ze daadwerkelijk professionele standaarden zijn.
23. Elk oordeel heb zijn nadeel (Lex van Almelo).
24. Sport laat zien dat snelheid, zorgvuldigheid en schoonheid kunnen samengaan.
25. Perfectie haalt de kwaliteit weg (Maaike Meijer).